

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17053/2025
26.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милена Јефтић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Никола Столић, адвокат из ..., ради измене одлуке о одржавању личних односа, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 380/25 од 10.09.2025. године, у седници одржаној 26.12.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 380/25 од 10.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 380/25 од 10.09.2025. године, одбијена је жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Руми П2 367/22 од 12.05.2025. године, којом је одбијен тужбени захтев за измену одлуке о начину одржавања личних односа и контаката туженог, као оца са малолетном ћерком ВВ, садржаном у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Руми П2 60/17 од 04.07.2018. године, те тужиља обавезана да туженом накнади парничне трошкове од 113.500,00 динара. Одбијен је захтев странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу одредби чланова 403. став 2. тачка 1. и 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) и члана 208. Породичног закона („Службени гласник РС“ бр. 18/05, 72/11 и 6/15) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Неосновано се ревизијом указује да је другостепени суд починио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП приликом оцене доказа, пошто није непосредно ценио садржину изведених доказа, јер је побијана пресуда заснована на утврђеним чињеницама од стране првостепеног суда и садржи потпуне разлоге у смислу одредбе члана 396. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом од 04.07.2018. године, разведен је брак парничних странака и заједничка ћерка, малолетна ВВ, рођена ...2011. године поверена на самостално вршење родитељског права мајци. Лични односи малолетног детета са оцем уређени су тако да тужени сваког другог викенда преузима дете суботом у 09,00 часова и враћа је у недељу до 19,00 часова на адресу пребивалишта, затим, да малолетна ВВ код оца борави за његову крсну славу Светог Николу, као и другу половину летњег и зимског распуста, а надаље по договору родитеља, све у најбољем интересу детета. По овом моделу лични односи одвијали су се до пролећа 2019. године, у које време су тужиља и малолетна ВВ живеље у ... на непознатој адреси, након ког времена су контакти оца и детета искључиво телефонски, на иницијативу оца. Тужиља тврди да је малолетна ћерка приликом последњег боравка у очевом домаћинству била изложена психичком и физичком насиљу које је пријавила, али је кривични поступак обустављен. Тужени се обраћао надлежном органу старатељства, подносио жалбу Покрајинском секретаријату, по чијем налогу је орган старатељства поступао у сврху реуспостављања родитељске сарадње, али због негативног става тужиље односи ћерке и оца нису поново успостављени. Малолетна ВВ је у узрасту од ... година пред судом дала изјаву да не жели да виђа оца, а пошто се орган старатељства изјаснио да не поседује капацитете да утврди аутентичност ове њене изјаве, одређено је вештачење, које није спроведено због одбијања мајке да доведе дете на разговор.

Са полазиштем на овако утврђене чињенице, нижестепени судови, на основу члана 61. Породичног закона, закључили да утврђене околности не представљају разлоге да се измени правноснажна пресуда којом је одређен начин одржавања личних односа малолетне ћерке са оцем. Малолетна ВВ, која је навршила ... година има право да изрази своје мишљење у судском поступку, али то не ослобађа суд обавезе да провери аутентичност овог њеног мишљења, односно да утврди да ли је мишљење формирано у складу са зрелошћу и слободном вољом или је последица спољног утицаја. У спроведеном поступку аутентичност мишљења није могла бити проверена, из разлога што се орган старатељства изјаснио да у конкретним околностима не поседује за то капацитете, а тужиља, која самостално врши родитељско право над малолетним дететом је то онемогућила, пошто није довела дете на разговор у заказаном термину за вештачење.

По становишту Врховног суда, правилно је примењено материјално право када је одбијен постављени тужбени захтев, те супротно наводима ревизије не постоје околности које би упућивале на закључак да битне чињенице нису утврђене, односно да нису утврђене на правилан начин.

Према Породичном закону („Службени гласник РС“ бр. 18/05,72/11 и 6/15), свако је дужан да се руководи најбољим интересом детета у свим активностима које се

тичу детета (члан 6. став 1.); дете има право да одржава личне односе са родитељем са којим не живи; дете које је навршило 15 година живота и које је способно за расуђивање може одлучити о одржавању личних односа са родитељем са којим не живи (члан 61. ставови 1. – 4.); дете које је способно да формира своје мишљење има право слободног изражавања тог мишљења; дете које је навршило 10 година живота може слободно и непосредно изразити своје мишљење у сваком судском и управном поступку у коме се одлучује о његовим правима (члан 65. ставови 1. и 4.).

У конкретном случају разјашњено је да су лични односи по моделу одређеном правноснажном пресудом од 04.07.2018. године изостали након пролећа 2019. године, због наводног насиља оца над дететом. Из утврђених чињеница не произлази да је насиља било, а аутентичност мишљења малолетне ВВ да не жели да одржава личне односе са оцем, које је дала пред судом у узрасту од ... година, није могла бити проверена, пошто је тужилца својим радњама онемогућила вештачење одређено у ту сврху.

Законодавац право детета да одржава личне односе са родитељем са којим не живи предвиђа у сврху заштите најбољег интереса малолетног детета, с обзиром на улогу оба родитеља у одрастању детета и формирању његове личности. Утврђене чињенице не воде закључку да су 2019. године постојале, односно да актуелно постоје околности које би водиле ограничавању, односно искључењу права малолетне ВВ да одржава личне односе са оцем. Имајући у виду да она није навршила 15 година живота и да њен узраст искључује слободно одлучивање о одржавању личних односа са оцем, правилан је закључак нижестепених судова да нема услова за измену правноснажне пресуде којом је одређен модел одржавања личних односа са оцем.

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**